

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, den 27. juni 2013
Sagsnr.:21316
Dok.nr.: 546745

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i brev af 20. juni 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 499(Alm. del) som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Esben Lunde Larsen (V).

Spørgsmål 499:

”Ministeren gjorde under besvarelsen af FLF alm. del - samrådsspm. AG omrandzoner klart, at der er skal skelnes mellem et juridisk krav på kompensationi henhold til Grundlovens § 73 og et politisk løfte om kompensation. Ministerenslog i densammenhæng fast, at der i forbindelse med randzonerneudelukkende er tale om et politisk løfte om kompensation, men at det ikke er en forudsætning for randzonenloven. Betyder det, at ministeren ikke mener, atforarbejderne til randzonenloven, hvoraf det klart fremgår, at der skal indføres en kompensationsordning sammen med loven, juridisk forpligter ministeren til at sikre, at der bliver udbetalt kompensation?”

Svar:

Lad mig indlede med at slå fast, at der findes en kompensationsordning for randzoner. Randzonenlovens bemærkninger indeholder en tilkendegivelse af, at der vil blive etableret en kompensationsordning under forudsætning af, at kompensationsordningen kan medfinansieres af EU under landdistriktsprogrammet. Kammeradvokaten har slået fast, at det ikke er en forudsætning for randzonenlovens gyldighed eller anvendelighed, at der foreligger en kompensationsordning. Det betyder, at landmænd er forpligtet til at udlægge randzoner, selvom der ikke ydes kompensation som planlagt.

Så man kan ikke læse randzonenlovens bemærkninger sådan, at loven bortfalder eller skal ophæves, når der ikke som forudsat kan ydes kompensation under landdistriktsprogrammet. Regeringen er således ikke juridisk forpligtet til at sikre, at der bliver udbetalt kompensation.

Jeg er opmærksom på, at nogle landmænd kommer i klemme med en national randzonekompensationsordning, som skal gennemføres inden for rammerne af de minimis-reglerne – og det beklager jeg. Efter Kammeradvokatens opfattelse er der imidlertid ingen anden mulighed for at yde kompensation til randzoner end efter

forordningen om de minimis-støtte til produktion af landbrugsprodukter (Kommissionens forordning (EF) nr. 1535/2007). Forordningen er direkte gældende, og jeg kan derfor ikke ændre vedpræmisserne for at yde statsstøtte.

Mette Gjerskov

/Ulla Heiden